

นโยบายการป้องกันความปลอดภัยของแรงงาน พ.ศ. 2554 ถึง พ.ศ. 2562

Labor safety Protection Policy 2011 to 2019

ยงศิลป์ คิ้วประภัสสร¹

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง นโยบายการป้องกันความปลอดภัยของแรงงาน พ.ศ. 2554 ถึง พ.ศ. 2562 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงนโยบายการป้องกันความปลอดภัยของแรงงาน พ.ศ. 2554 ถึง พ.ศ. 2562 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติของนายจ้าง ในการป้องกันความปลอดภัยของแรงงาน พ.ศ. 2554 ถึง พ.ศ. 2562 และเพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาลดอุปสรรคในการป้องกันความปลอดภัยของแรงงาน ในประเทศไทย เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาตามวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงนโยบายการป้องกันความปลอดภัยของแรงงาน ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของนโยบายการป้องกันความปลอดภัยของแรงงาน พ.ศ. 2554 ถึง พ.ศ. 2562 และศึกษาแนวทางการแก้ไขนโยบายการป้องกันความปลอดภัยของแรงงานในประเทศไทย

คำสำคัญ: นโยบาย การป้องกันความปลอดภัย แรงงาน

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระ เรื่อง นโยบายการป้องกันความปลอดภัยของแรงงาน พ.ศ. 2554 ถึง พ.ศ. 2562

Abstract

This Research aims to study Labor Safety Protection Policy since 2011 to 2019 in order to study the problems and obstacles to implementing the policy. from Employer practices In labor safety protection. To study solutions problems and barriers of the policy in Thailand. This research use a Qualitative Research to study the labor safety protection policy and to find the guidelines for solving problems in the labor safety protection policy in Thailand.

Keyword: Policy, safety Protection, Labor

บทนำ

ในรอบเกือบยี่สิบปีที่ผ่านมาเศรษฐกิจไทยมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องโดยเบื้องหลังความสำเร็จทางเศรษฐกิจย่อมหนีไม่พ้นปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ หรือแรงงานภายในประเทศไทยซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาหลักเกณฑ์และนโยบายการป้องกันด้านความปลอดภัยของแรงงานในการทำงานตามกฎหมายไทย ซึ่งความปลอดภัย ในชีวิตร่างกายทรัพย์สินเป็นสิ่งสำคัญที่มนุษย์ต่างแสวงหาเพื่อการดำรงชีวิตในสังคม ได้อย่างสงบสุขในการทำงานนอกจากการหารายได้เพื่อเลี้ยงชีพแล้วคนทำงานย่อมต้องการความปลอดภัยในการทำงานด้วยเช่นเดียวกัน ความเจ็บป่วยอันตรายจากการ ทำงานสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาโดยเฉพาะปัจจุบันมีเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีการนำเครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์สารเคมี ยานพาหนะมาใช้ในการกระบวนการผลิตและการขนส่งสินค้า ช่วยลดอัตราการใช้แรงงานประหยัดเวลาให้แก่นายจ้างและ สถานประกอบการ

อย่างไรก็ตาม การใช้เครื่องทุ่นแรงอาจเกิดอันตรายได้เช่นเดียวคนถ้าขาดความรู้ ความเข้าใจในการใช้งาน ขาดการซ่อมบำรุงรักษา และการไม่ระมัดระวัง อีกทั้งการเจ็บป่วยอันตราย อาจเกิดจากสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน สภาพร่างกายจิตใจของ ลูกจ้างเอง ซึ่งอาจทำให้ลูกจ้างได้รับบาดเจ็บ พุพพลภาพ หรือถึงแก่ความตายจากปัญหา ความไม่ปลอดภัยดังกล่าวการดูแลคุ้มครองให้คนทำงานได้รับความปลอดภัยจัดเป็นภารกิจสำคัญประการหนึ่งของรัฐสำหรับประเทศไทยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ. 2550) ได้รับรองสิทธิของบุคคลในการได้รับหลักประกันความปลอดภัยและสวัสดิภาพในการทำงาน ในส่วนของกฎหมายแรงงานพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541ให้การคุ้มครองแรงงานเรื่องทั่วไป และมีขอบเขตจำกัดไม่สามารถกำหนดกลไกและมาตรการบริหารงานความปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับกฎกระทรวงด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยจำนวน 8 ฉบับที่ประกาศใช้ภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541ไม่ครอบคลุมปัญหาความปลอดภัยที่เกิดขึ้นในปีพ.ศ.2554 จึงได้มีพระราชบัญญัติความปลอดภัย อนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554 กำหนดหลักเกณฑ์ ให้ นายจ้างจัดให้มีการควบคุม กำกับ ดูแล และบริหารจัดการด้านความปลอดภัยอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานอย่างเหมาะสม (ราชกิจจานุเบกษา, 2554 หน้า 7-21) ซึ่งกฎหมายนี้ใช้บังคับกับผู้ประกอบกิจการในภาคเอกชน และ รัฐวิสาหกิจรวมถึงผู้เกี่ยวข้องที่ต้องดำเนินการบริหาร และจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อป้องกันปัญหาการประสบอันตรายหรือบาดเจ็บของลูกจ้างที่มีแนวโน้มสูงขึ้นแล ทวีความรุนแรงขึ้นปัญหาความปลอดภัยในการทำงานสะท้อนออกมาในสถิติการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้าง

จากการเก็บข้อมูลของสำนักงานกองทุนเงินทดแทนสำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงานพ.ศ.2556 สภาการณ์ การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้าง ในช่วงปี พ.ศ. 2551-2555มีจำนวนถึง 146,781 ราย (สำนักงานประกันสังคม,พ.ศ. 2556) แสดงให้เห็นว่าสถานประกอบการยังไม่มีระบบมาตรฐานความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ส่งผลให้ประเทศสูญเสียทรัพยากรบุคคลอันเป็นกำลังสำคัญของชาติจากปัญหาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าปัญหาลูกจ้างประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากการทำงานมีความจำเป็นต้องหาแนวทางแก้ไขอย่างเร่งด่วน (สำนักความปลอดภัยแรงงาน, พ.ศ.2555) จากรายงานสถานการณ์แรงงานไตรมาส 2 ปี 2562 สภาพแวดล้อมและสภาพการทำงานที่มีความปลอดภัย อัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัย ในการทำงานอยู่ที่ร้อยละ 25.90 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนที่อยู่ร้อยละ 4.81 และเพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนที่อยู่ร้อยละ 24.16 ขนาดสถานประกอบการที่มีอัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ ขนาด 1,000 คน ขึ้นไป ขนาด 300 – 499 คน ขนาด 50 – 99 คน ขนาด 500 – 599 คน และขนาด 100 – 299 คน ตามลำดับ สำหรับประเภทอุตสาหกรรมที่มีอัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ (1) การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน (2) การผลิต (3) งานด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ (4) การก่อสร้าง และ (5) กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ ตามลำดับ (สถานการณ์ด้านแรงงานไตรมาส 2 ปี 2562, กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน, หน้า 2-3) จากปัญหาข้างต้นจะเห็นได้ว่าอัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัยมีอัตราที่เพิ่มขึ้นสูงจากไตรมาสก่อนอย่างเห็นได้ชัด ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันความปลอดภัยของ

แรงงาน พ.ศ.2554 ถึง พ.ศ.2562 ว่านโยบายการป้องกันความปลอดภัยแรงงาน
ดังกล่าวประสบปัญหาด้านใดบ้าง

คำถามในการวิจัย

1. สถานการณ์ด้านความปลอดภัยตามนโยบายป้องกันความปลอดภัยของ
แรงงาน พ.ศ.2554 ถึง พ.ศ. 2562 มีมาตรการที่ได้มาตรฐานหรือไม่อย่างไร
2. ปัญหา อุปสรรค ในด้านความปลอดภัย ของลูกจ้างและนายจ้างมีประเด็น
ใดบ้าง
3. แนวทางการแก้ไขนโยบายการป้องกันความปลอดภัยของแรงงานมี
อะไรบ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงนโยบายการป้องกันความปลอดภัยของแรงงาน พ.ศ. 2554
ถึง พ.ศ. 2562
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคด้านการนํานโยบายไปปฏิบัติของนายจ้าง
ในการป้องกันความปลอดภัยของแรงงาน พ.ศ. 2554 ถึง พ.ศ. 2562
3. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาลูกจ้างในการป้องกันความปลอดภัย
ของแรงงาน ในประเทศไทย

ขอบเขตการวิจัย

ด้านเนื้อหา ทำการศึกษาเรื่องนโยบายการป้องกันความปลอดภัยของ
แรงงาน พ.ศ. 2554 ถึง พ.ศ. 2562 ศึกษารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช 2560 ในข้อเกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา 74 พระราชบัญญัติ
ความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 ของ
กระทรวงแรงงาน รวมทั้งรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกนายจ้างหรือตัวแทน

นายจ้างสถาน ประกอบกิจการภาคเอกชน เพื่อทราบถึงปัญหาและอุปสรรคด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติของนายจ้างในการคุ้มครอง ความปลอดภัยของลูกจ้าง ความรู้ความเข้าใจถึงกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับของนายจ้าง และลูกจ้าง และปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติตามกฎหมาย รวมทั้งแนวทางการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ

ด้านระยะเวลา ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เริ่มดำเนินการในการวิจัยในช่วงเดือนมกราคม พ.ศ.2563 ถึง เดือนเมษายน พ.ศ. 2563

ด้านผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นายจ้างหรือตัวแทนนายจ้าง สถานประกอบ กิจการภาคเอกชนและลูกจ้างของสถานประกอบการเอกชนโดยเลือก กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง รวมประชากรทั้งหมด จำนวน 10 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงผลการดำเนินนโยบายการป้องกันความปลอดภัยของแรงงาน พ.ศ. 2554 ถึงพ.ศ. 2562

2. ได้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติของนายจ้างในการป้องกันความปลอดภัยของแรงงาน พ.ศ. 2554 ถึง พ.ศ. 2562

3. ได้ทราบถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการป้องกันความปลอดภัยของแรงงาน ในประเทศไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

นายจ้าง หมายถึง ผู้จ้างทำงานคู่กับลูกจ้าง (กฎ) บุคคลซึ่งตกลงว่าจ้างบุคคล อีกคนหนึ่งซึ่งเรียกว่าลูกจ้างให้ทำงานให้และจะให้สินจ้างตลอดเวลาที่ทำงานให้ นั้น

ลูกจ้าง หมายถึงผู้ซึ่งตกลงทำงานให้นายจ้าง เพื่อรับค่าจ้างโดยอยู่ภายใต้ อำนาจ บังคับบัญชาของนายจ้าง หมายความว่า ลูกจ้างต้องทำงานตามที่นายจ้าง

มอบหมาย ในเวลาทำงานที่นายจ้างกำหนด และต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือระเบียบข้อบังคับ เกี่ยวกับการทำงานอันชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรมของนายจ้าง

แรงงาน หมายถึงในแนวคิดของวิชาเศรษฐศาสตร์แรงงาน คำว่า แรงงาน เป็นคำรวมหมายถึง ความพยายามของมนุษย์หรือการออกแรง

สิทธิแรงงาน (Labour Rights) หมายถึงสิทธิของผู้ใช้แรงงานในความสัมพันธ์ ระหว่างลูกจ้างกับนายจ้าง ทั้งสิทธิทางกฎหมายและสิทธิมนุษยชน เช่น อัตราค่าจ้าง จำนวนชั่วโมงการทำงานสภาพแวดล้อมและความปลอดภัยในที่ทำงาน สิทธิในการ จัดตั้งสหภาพแรงงาน เป็นต้น สิทธิแรงงานมักจะได้รับการรับรองโดยการออกกฎหมายว่าด้วยสิทธิแรงงาน การจำกัดชั่วโมงการทำงาน และการกำหนดอัตราค่าแรงขั้นต่ำ

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการกำหนดนโยบายสาธารณะ

จากการศึกษาวรรณกรรมในเรื่องของนโยบายและนโยบายสาธารณะ ปรากฏว่า มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของคำว่า “นโยบาย” (Policy) และ “นโยบายสาธารณะ” (Public Policy) ไว้หลายทัศนะ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์หรือแนวทางการศึกษาวิเคราะห์ของแต่ละบุคคล แต่เมื่อพิจารณาโดยละเอียดแล้วพบว่าได้ให้ความหมายในแนวทางเดียวกัน

ความหมายของนโยบาย

ไฮมานน์ และสกอตต์ (อ้างถึงใน กวีวรรณ วรรณทวี, 2550, หน้า 6-7) ให้ความหมายของคำว่านโยบาย หมายถึง ขอบเขตของเหตุและผลที่ผู้บริหารใช้ในการตัดสินใจ

ความหมายของนโยบายสาธารณะ

นโยบายสาธารณะมีความหมายกว้าง และมีความสำคัญอย่างยิ่ง แต่มักจะใช้คำว่า “นโยบายสาธารณะ” ในการอ้างอิงถึงสิ่งหรือปรากฏการณ์ที่ไม่เหมือนกัน โดยตัวอย่างของนักวิชาการที่ได้ให้ความหมายของนโยบายสาธารณะมี ดังต่อไปนี้

Dye (อ้างอิงใน กุลชญา แวนแก้ว และคณะ, 2550, หน้า 7) ได้เสนอว่านโยบายสาธารณะคือ สิ่งใดก็ตามที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำ หรือเลือกที่จะไม่กระทำ

แนวคิดเกี่ยวกับการนายนโยบายไปปฏิบัติ

ความหมายของการนายนโยบายไปปฏิบัติ

มีนักวิชาการแต่ละท่านได้กล่าวไว้ ดังนี้ เพรสแมน และวิลดาฟก็ กล่าวว่า การนายนโยบายไปปฏิบัติ คือ การผลิตผลลัพธ์ออกมา การทำให้สำเร็จ ซึ่งเป็ความหมายที่ทั้งสองนามาจากปทานุกรมของเวปสเตอร์ และโรเจ้ท (Webster and Roget) ทั้งสองได้ขยายความต่อไปด้วยว่า “Implementation” โดยตัวเอว่นัั้นไม่มี ความหมายที่สมบูรณ์คำถามที่ต้องตอบคือนาอะไรไปปฏิบัติ คำตอบก็คือนโยบาย นั้นคือต้องมีนโยบายเกิดขึ้นก่อนที่จะมีการนายนโยบายไปปฏิบัติ กล่าวอีกนัยหนึ่ง การนายนโยบายไปปฏิบัติอาจพิจารณาได้ว่าเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกาหนดเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์กับการกระทำเพื่อให้บรรลุสิ่งที่มุ่งหวัง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน

ความหมายของอาชีวอนามัยและความปลอดภัย “อาชีวอนามัย” เป็ คำสมาสระหว่าง “อาชีวะ” หรือ “อาชีพ” กับคำว่า “อนามัย” หมายถึงการดูแลสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของผู้ประกอบอาชีพ รวมทั้งการทานำรุงและรักษาสุขภาพด้านร่างกายและจิตใจให้สมบูรณ์อยู่เสมอ (ธีระพล ดิษยาธิคม, 2546) “อาชีว

อนามัย” หมายถึง ศาสตร์และศิลปะที่เกี่ยวกับการป้องกันส่งเสริม ค้ำครอง และธำรงรักษาไว้เพื่อให้ผู้ประกอบอาชีพทุกอาชีพมีสภาวะอนามัยที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ และมี ความเป็นอยู่ดีในสังคม (เฉลิมชัย ชัยกิตติภรณ์, 2549) “ความปลอดภัย” หมายถึง สภาพที่ปราศจากภัยคุกคาม ไม่มีอันตรายและความเสี่ยงใดๆ (ปราโมช เชี่ยวชาญ, 2550)

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

ความหมายของพฤติกรรม พฤติกรรม หมายถึง การกระทำทุกอย่างของมนุษย์ไม่ว่าการกระทำนั้นผู้กระทำ จะรู้ตัวหรือไม่ก็ตามไม่ว่าคนอื่นจะสังเกตการกระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตามและไม่ว่าการกระทำนั้นจะพึง ประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ก็ตาม ดังนั้น การเดินทางขึ้นการคิดการตัดสินใจการปฏิบัติตามหน้าที่การละทิ้ง หน้าที่เป็นพฤติกรรมทั้งสิ้น (ธีระ รามสูตร, 2535)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุรชาติพงษ์ รองสวัสดิ์ (2555) ได้ศึกษาปัจจัยการรับรู้เรื่องความปลอดภัยในการทำงาน ที่มีผลต่อพฤติกรรมในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ ประจำการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จ.เชียงใหม่จำนวน 310 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน คือปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การอบรม เรื่องความปลอดภัย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ความปลอดภัยเพื่อความปลอดภัย ในการทำงาน รวมถึงปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา และระยะเวลาการทำงานมีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมในด้านความพร้อมทางด้านร่างกาย และจิตใจของพนักงาน ส่วนปัจจัยการรับรู้ เรื่อง การจัดการความปลอดภัยใน

การทำงานทั้ง 5 คือ นโยบายด้านความปลอดภัย ความรู้ ด้านความปลอดภัย การรับรู้ ข้อมูล ข่าวสารด้านความปลอดภัย ทศนคติที่มีต่อความปลอดภัย การใส่ใจด้านความปลอดภัยไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ธนัญญา ทองนาค (2554) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการอาชีวอนามัย และความปลอดภัยกับการประสบอันตรายของนักศึกษาในวิทยาลัย สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดอ่างทอง เป็นสถานที่จัดการเรียน การสอนด้านอาชีพ และต้องมีการฝึกปฏิบัติงานจริงกับเครื่องจักร และอุปกรณ์ต่างๆ ผลการศึกษา พบว่านักศึกษา ในวิทยาลัย ประสบอันตรายจากการฝึกปฏิบัติร้อยละ 38.93 โดยมีมือเป็นอวัยวะ ที่ได้รับอันตรายสูงสุด ร้อยละ 36.30 ซึ่งลักษณะการประสบอันตรายส่วนใหญ่เป็นบาดแผลถลอก ร้อยละ 36.64 จากการศึกษาความสัมพันธ์กับการประสบอันตรายของนักศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านสถานที่ สาขาวิชา การกระทำที่ต่ำกว่ามาตรฐาน และสภาพการณ์ที่ต่ำกว่ามาตรฐานมีความสัมพันธ์กับการประสบอันตราย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ซึ่งโรงฝึกงานเป็นสถานที่ที่พบการประสบอันตรายสูงสุด ร้อยละ 64.0 และนักศึกษาที่ประสบอันตรายจากการฝึกปฏิบัติงานส่วน ใหญ่อยู่ในสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม ร้อยละ 26.40 และในสาขาวิชาคหกรรม และบริหารธุรกิจ ร้อยละ 12.53 โดยสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุส่วนใหญ่ เกิดจากการกระทำที่ต่ำกว่ามาตรฐาน คือการหยอกล้อในขณะ ปฏิบัติงาน ร้อยละ 30.14 และจากสภาพการณ์ที่ต่ำกว่ามาตรฐานคือ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ บกพร่อง ร้อยละ 21.23

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า นโยบายการป้องกันความปลอดภัยของแรงงาน พ.ศ. 2554 ถึง พ.ศ.2562 มีแนวทางในการตรวจสอบด้านความปลอดภัยตามพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 ในเรื่องการจัดให้มีการแจ้งให้ลูกจ้างทราบถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงาน และมีการแจกคู่มือปฏิบัติงานให้ลูกจ้างทุกคนก่อนที่จะเข้าทำงาน เปลี่ยนงาน หรือเปลี่ยนสถานที่ทำงาน ในกรณีที่ให้ลูกจ้างทำงานในสภาพการทำงานหรือสภาพแวดล้อมในการทำงานที่อาจทำให้ลูกจ้างได้รับอันตรายต่อชีวิตร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพอนามัย ตรวจสอบการจัดให้มีการแจ้งหรือปิดประกาศคำเตือน คำสั่ง หรือคำวินิจฉัย บริเวณสถานที่ที่เห็นได้ง่ายในสถานประกอบกิจการ ตรวจสอบหลักฐานการจัดให้ผู้บริหาร หัวหน้างาน และลูกจ้างทุกคนเข้ารับการฝึกอบรมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และการฝึกอบรมลูกจ้างทุกคนก่อนการเริ่มทำงาน ในกรณีที่รับลูกจ้างเข้าทำงานใหม่ เปลี่ยนงาน เปลี่ยนสถานที่ทำงานหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ซึ่งอาจทำให้ลูกจ้าง ได้รับอันตรายต่อชีวิตร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพอนามัย ตรวจสอบการจัดให้มีการติดประกาศสัญลักษณ์เตือนอันตรายและเครื่องหมายเกี่ยวกับ ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน รวมทั้งข้อความแสดงสิทธิและหน้าที่ของนายจ้างและ ลูกจ้างในที่ที่เห็นได้ง่าย ณ สถานประกอบกิจการ ตรวจสอบมาตรการการดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงานร่วมกันของนายจ้างทุกราย ในกรณีมีสถานประกอบกิจการหลายแห่งอยู่ร่วมกัน ตรวจสอบบทบาทหน้าที่ของลูกจ้าง หัวหน้างาน ในการป้องกันอันตราย การรายงานหรือแจ้งผู้เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขและปรับปรุงเกี่ยวกับการดูแลสภาพแวดล้อมในการทำงานตามมาตรฐานที่กำหนด ในกรณีที่ทราบ

ถึงข้อบกพร่องหรือการขาดเสียหยาซึ่งอาจทำให้ลูกจ้างได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพอนามัยตรวจสอบมาตรการการจัดและดูแลให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์ ค้ำครองความปลอดภัยส่วนบุคคลรวมถึงมาตรการดูแลสุขภาพอุปกรณ์ฯ ให้สามารถใช้ งานได้ตามสภาพและลักษณะของงานตลอดระยะเวลาการทำงาน ตลอดจนมาตรการ การดำเนินการควบคุมหรือหยุดการทำงานเมื่อลูกจ้างไม่สวมใส่อุปกรณ์ฯ ดังกล่าว ซึ่ง อุปกรณ์ค้ำครอง ความปลอดภัยส่วนบุคคลต้องได้มาตรฐานตามประกาศกรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงานกำหนด ตรวจสอบมาตรการการดำเนินการร่วมกันของผู้รับเหมา ชั้ันต้น และผู้รับเหมาช่วงตลอดสายงาน ในการจัดสถานที่ทำงานให้มีสภาพการทำงาน ที่ปลอดภัยและมีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ถูกสุขลักษณะ เพื่อให้เกิดความ ปลอดภัยแก่ลูกจ้างทุกคน และตรวจสอบเอกสารสถิติการประสบอันตราย การแจ้งเมื่อ มีลูกจ้างที่เสียชีวิต การแจ้งในกรณีสถานประกอบกิจการได้รับความเสียหายหรือต้อง หยุดการผลิตหรือมีบุคคลในสถานประกอบกิจการประสบอันตราย หรือได้รับความ เสียหาย อันเนื่องมาจากเพลิงไหม้ การระเบิด สารเคมีรั่วไหล หรืออุบัติเหตุร้ายแรงอื่น ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยใน การทำงาน และแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุ และการควบคุมความ สูญเสียพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 จะเน้นในเรื่องของแนวทางการปฏิบัติตามข้อกำหนดที่มีการบังคับใช้ โดย ให้บริษัท องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนดำเนินการตามที่ได้กำหนดไว้สำหรับ แนวทางการแก้ไขปัญหาลูกจ้างในการป้องกันความปลอดภัยของแรงงานในประเทศ ไทย พบว่า แนวทางในการป้องกันการเกิดอันตรายจากการทำงานของแรงงานใน ประเทศไทยที่สามารถทำให้อัตราการเกิดลดลงได้นั้น จะต้องมีการสนับสนุนนายจ้างใน เรื่องของการจัดทำแผนการบริหารจัดการด้านความปลอดภัย ให้ความสำคัญกับด้าน

กฎหมายโดยกำหนดให้ผู้รับผิดชอบในเรื่องกฎหมายโดยเฉพาะ เพราะกฎหมายมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการบริหารจัดการด้านการป้องกันความปลอดภัยของแรงงาน สนับสนุนให้นายจ้างมีการจัดระบบการจัดการความปลอดภัยที่เหมาะสมและมีการควบคุมให้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน สนับสนุนให้นายจ้างและลูกจ้างรวมถึงบุคลากรด้านความปลอดภัย ได้รับการอบรมในด้านการป้องกันความปลอดภัยของแรงงาน เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ในการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย มีวินัยในการปฏิบัติงาน และเกิดความเข้าใจในการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด สนับสนุนให้ภาครัฐดำเนินการตรวจสอบ ดักเตือนและบังคับใช้กฎหมายตามนโยบายป้องกันความปลอดภัยของแรงงาน พ.ศ.2554 ถึง พ.ศ. 2562 กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ข้อเสนอแนะจากการศึกษานโยบายการป้องกันความปลอดภัยของแรงงาน พ.ศ. 2554 ถึงพ.ศ. 2562 มีข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาดังนี้

1. ควรมีการฝึกอบรมให้ความรู้ด้านความปลอดภัยโดยวิทยากรผู้ชำนาญการมาแนะนำการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างถูกวิธีเพื่อให้ปลอดภัยยิ่งขึ้น และได้รับอุบัติเหตุทางการใช้เครื่องมืออันน้อยลง และเพื่อเป็นการปลูกจิตสำนึกให้กับพนักงาน เมื่อพนักงานมีความรู้ในด้านความปลอดภัยก็จะนำความรู้ที่ได้นั้นไปใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยส่งเสริมให้ภาครัฐมอบหมายให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้รับผิดชอบสร้างความร่วมมือให้องค์กรต่าง ๆ จัดโครงการฝึกอบรมให้ความรู้ด้านความปลอดภัยจากการปฏิบัติงานในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ

2. ควรออกกฎระเบียบข้อบังคับให้ชัดเจน มีมาตรการการลงโทษที่เคร่งครัดภายใต้การออกกฎระเบียบของสมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบการนำนโยบายความปลอดภัยไปปฏิบัติระหว่างหน่วยงาน เพื่อประกอบในการวิเคราะห์ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร
2. ควรมีการศึกษาเชิงปริมาณเพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานทั่วทั้งองค์กร เพื่อประเมินประสิทธิภาพของนโยบายความปลอดภัย

บรรณานุกรม

- กวีวรรณ วรรณทวี. (2550). ปัญหาการนำนโยบายของกรมที่ดินไปปฏิบัติโดยสำนักงานที่ดินจังหวัดสุรินทร์. รัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กุลชญา แว่นแก้ว และคณะ. (2550). การมีส่วนร่วมของประชาชนกระบวนการนโยบายสาธารณะ กรณีศึกษา : หน่วยงานส่วนภูมิภาคจังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ).
- เฉลิมชัย ชัยกิตติภรณ์. (2549). ปรัชญาและแนวคิดเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน เอกสารการสอนชุดวิชาหลักความปลอดภัยในการทำงานหน่วยที่ 1-8. นนทบุรี : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช., พิมพ์ครั้งที่12.
- ธัญญา ทองนาค. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยกับการประสบอันตรายของนักศึกษาในวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดอ่างทอง. วิทยานิพนธ์ สาขา

สาธารณสุข- ศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ธีระ รามสูตร. (2535). *แนวคิดและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพ*.

กรุงเทพมหานคร : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

ธีระพล ดิษยธิดม. (2546). *ความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้างในสถาน*

ประกอบการที่ได้รับการรับรอง มอก.18001 : ศึกษาเฉพาะบริษัทโตโยต้ามอเตอร์ประเทศไทย จำกัด. สารนิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาแรงงานและสวัสดิการ, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปราโมช เชี่ยวชาญ. (2550). *งานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในเอกสารการสอนชุดวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยหน่วยที่ 1-7*. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, พิมพ์ครั้งที่ 5.

สถานการณ์ด้านแรงงานไตรมาส 2 ปี 2562, กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงาน

ปลัดกระทรวงแรงงาน, หน้า 2-3

สวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน, กรม, สำนักความปลอดภัยแรงงาน. (2555). *แผน*

แม่บทความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานแห่งชาติ (พ.ศ.2555-2559).กรุงเทพมหานคร :บางกอกบลิ๊ก.

สุรชาติพงษ์ รองสวัสดิ์. (2555) ได้ศึกษาปัจจัยการรับรู้เรื่องความปลอดภัยในการทำงานที่มีผลต่อพฤติกรรมในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการประจำการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จ.เชียงใหม่. กรณีศึกษาเฉพาะบุคคล. บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.